

Posudek diplomové práce

Tomáš Vejsada: **Pravidlo podnikatelského úsudku**

Rozsah diplomové práce je standardní (53 tiskových stran, které překračují rozsah normostrany).

Diplomant zvolil téma, které je stále aktuální a prakticky značně relevantní. Zvláště v době odeznívající hospodářské recese nabývá problematika řízení a správy společnosti s péčí řádného hospodáře na zvláštní náležitosti, ať již jde o zkoumání příčin recese, tak vzhledem k překonávání jejich tizivých dopadů v mikroekonomické sféře. Náročnost zvoleného tématu lze mít za adekvátní diplomovému fakolu, a to i vzhledem k řadě otázek, na něž praxe v souvislosti s právní úpravou péče řádného hospodáře narazí a k nimž se dosud nevaří jednoznačná řešení doktrinální, tím méně judikativní. Pramenů se k této problematice pojí relativně dost, větne judikatury Nejvyššího soudu ČR. Diplomant s řadou děl pracoval, přesto nelze říci, že by přehled použité literatury byl v tomto směru vyčerpávající, ani pokud jde o díla tuzemské provenience.

Práce obsahuje přehledné, uspořádané a dobře strukturované pojednání o zvoleném tématu a naplnuje cíl, který si diplomant vytkl v úvodu. Je zřejmé, že to je výsledek diplomantovy samostatné práce. Dokládá, že diplomant pronikl hluboko do problematiky, o níž pojednává, dobré se v ní orientoval a porozuměl jejímu systému, významu i historickému vývoji. Kladně hodnotím diplomantovu práci se zahraniční literaturou ohledně analýzy právní úpravy a judikatury ve státě Delaware, resp. v dalších státech USA. Kladu si jen otázku, zda míra, kterou práce (byť zdaleka) nakonec kompliluje myšlenky z jiných zdrojů, není až příliš vysoká. Vlastní přínos autorův poněkud ustupuje do pozadí, ačkoliv nelze říci, že by v rámci daného tématického zaměření již nebylo co nového odhalovat, tím spíše v prostředí českého práva, kde jsme stále jen na začátku zkoumání tohoto jevu (viz též níže). Také v této souvislosti postrádám přímé zohlednění pramene z prostředí evropského, ideálně kontinentálního. V závěru práce sice diplomant zmíňuje několik podnětu z prostředí práva německého, čerpá je však výhradně z pramene tuzemských. Ocenují na druhé straně teoretické zasazení povinné péče a pravidla podnikatelského uvážení do širších ekonomicko-právních souvislostí problematiky řízení a správy společnosti / corporate governance, resp. makroekonomického rozvoje, i když právě v této oblasti diplomant vcelku nic nového nepřináší. Vše řečené již bylo v tuzemsku publikováno.

Ke konkrétnímu obsahu díla mám několik dílčích výhrad, na něž by bylo dobré reagovat u ústní obhajoby. Na str. 9 diplomant uzavírá, že tuzemské soudy blíže nerozvádí, jaké chyby by již znamenaly, že jednající osoba se dopustila porušení povinné péče. To ale neodpovídá realitě a sami diplomanti to v závěru práce částečně koriguje. Na str. 14 diplomant neprímo dovozuje, že nesprávné manažerské rozhodnutí by soudy „měly zrušit“. Zajímalo by mě, jakými procesními nástroji by se tak v prostředí českého práva mohlo stát. Na str. 32 postrádám zohlednění aspektu, zda se jedná o jakékoliv rozhodnutí, či jen o rozhodnutí „podnikatelské“. Je tento rozdíl významný, popř. proč? V analýze právního zakotvení pravidla podnikatelského úsudku v české úpravě bych uvitál úvalu nad případným využitím § 374 ObhZ. Mohli bychom v tomto ustanovení hledat spojitost s pravidlem, či nikoliv? Ze zretele bych nepouštěl ani právní důsledky vlivu dalších osob na podnikatelské rozhodování a případné liberace jednatelů, členů představenstva či správní rady v situaci, kdy jen plnili jejich pokyny. Mohou např. do tohoto rozhodnutí zasáhnout akcionáři / společníci a svými (jakkoliv pro společnost nevýhodnými) pokyny zbavit „řádné hospodáře“ odpovědnosti za realizaci těchto pokynů?

Formální úroveň díla je velmi dobrá, zejména pokud jde o jeho strukturu a grafickou úpravu. Systematicky nevhodně je řazena snad jen pasáž o situaci v německém právu (str. 49), kterou diplomant včlenil do kapitoly VI. (podnikatelský úsudek a české právo). Na vysoké úrovni je též jazyková stránka práce: chyby a překlepy se prakticky nevyskytují. Poznámkový aparát je bohatý a bez formálních vad.

Předloženou práci celkově hodnotím jako zdařilou, způsobilou obhajobu i obhajitelnou. Předběžně ji navrhuji klasifikovat stupněm velmi dobře, konečné hodnocení nicméně ponechávám závislé na průběhu této obhajoby.

V Praze dne 18. září 2010

JUDr. Petr Čech, LL.M.